

Wstępne badania nad nasileniem wybranych fitofagów owsa uprawianego w siewie czystym oraz współrzędnie z roślinami strączkowymi

Preliminary studies on the intensity of selected phytophages of oat cultivated in pure cultures and along with leguminous plants

W ostatnich latach wzrosło zainteresowanie niechemicznymi metodami ograniczania szkodliwości agrofagów. Wśród nich duże znaczenie ma zastosowanie siewów mieszanych. W badaniach porównano występowanie szkodników na owsie odmiany „Góral” uprawianym w siewie czystym i mieszanym: owies + bobik i owies + groch z 50% udziałem każdego z komponentów.

Zebrana entomofauna reprezentowana była przez owady należące do *Diptera*, *Coleoptera*, *Homoptera* i *Heteroptera*. Na owsie w siewie czystym najliczniej występowały muchówki z rodziny *Chloropidae*, a wśród nich dominowała *Oscinella frit* L. Na wszystkich uprawach obserwowano duże nasilenie *Oulema* spp., oraz wysoki procent uszkodzonych roślin i stopień zżerowania liści flagowych przez larwy tych owadów. Powierzchnia liści flagowych owsa została zniszczona średnio w 58% w siewie czystym i w 40% w mieszankach. Uznawane za ważne gospodarczo mszyce *Sitobion avenae* F. i *Rhopalosiphum padi* L. występowały na badanych obiektach w niewielkim nasileniu. Natomiast uprawa owsa z grochem wyraźnie ograniczyła liczebność owadów wielożernych takich jak *Macrosteles laevis* RIB. i *Lygus rugulipennis* POP.

Marta PISAREK, Rzeszów

Stanowiska i rośliny pokarmowe trzmiela wschodniego (*Bombus semenoviellus* SKOR.) w Polsce

Localities and host plants of the eastern bumblebee (*Bombus semenoviellus* SKOR.) in Poland

Od czasu pierwszego stwierdzenia w Polsce trzmiela wschodniego w roku 1994 odkryto ponad 20 stanowisk tego gatunku w środkowowschodniej i północnej części kraju. Lokalnie, co stwierdzono w woj. łódzkiej i siedleckiej, może on zajmować nawet drugie miejsce w rankingu miejscowych gatunków trzmieli. Pod względem środowiskowym jest to gatunek łąkowy, preferujący takie rośliny pokarmowe jak *Polygonum bistorta* L. czy *Centaurea jacea* L. Przypuszcza się, że gatunek ten pojawił się w Polsce niedawno i rozszerza swój zasięg w kierunku zachodnim. Ze względu na krótki jęczyzek nie zapyła koniczyny czerwonej (*Trifolium pratense* L.).

Tadeusz PLEWKA, Dziekanów Leśny k. Warszawy